

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/112/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111228439
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111228439.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: Q. Q., bytom G. XXX, P., za účasti vedľajšieho účastníka popri odporcovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1.926,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 22C/47/2012-68 zo dňa 4. januára 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 213,50 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok 108,80 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 02.11.2011, doručeným tamojšiemu súdu dňa 14.11.2011, sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.926,34 eur s príslušenstvom, náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 115,50 eur podľa položky 1 písm. a/ sadzovníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. v kolkoch spolu s podaním návrhu na začatie konania. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred začatím pojednávania vo veci písomným podaním zo dňa 22.05.2012 vzal návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho špecifikovania dôvodu svojho dispozitívneho úkonu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že v danom prípade nebola daná nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a dochádza tak k nadbytočnému zvýšeniu trov konania. Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 22C/47/2012-54 zo dňa 25.05.2012 konanie zastavil a zároveň rozhodol, že o náhrade trov konania sa rozhodne samostatným uznesením. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 24.07.2012. Súd dospel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie muselo byť zastavené podľa vyššie cit. ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a to svojim konaním tak, že zbral svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť bez ďalšieho zdôvodnenia tohto dispozitívneho úkonu účastníka. Zastavenie konania sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, pričom v zásade platí, že zastavenie konania zavinil ten, kto vzal návrh na začatie konania späť. Súd mal za zrejmé, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, a teda je povinný uhradiť odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Nakoľko odporcovi v predmetnom konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti

ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, v prípade, ak ním podporovaný účastník bol v konaní úspešný, a preto mu súd náhradu trov konania priznal podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v celkovej sume 213,50 eur. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú len z trov právneho zastúpenia. Pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny súd postupoval podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. a túto stanovil vychádzajúc z hodnoty sporu na sumu 1.926,34 eur. Súd priznal trovy konania za prevzatie a prípravu zastupovania dňa 02.01.2012 v sume 81,33 eur + režijný paušál 7,63 eur a za podanie vyjadrenia dňa 04.04.2012 v sume 81,33 eur + režijný paušál 7,63 eur podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) v spojení s § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Nakoľko právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH, súd priznal podľa § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. aj DPH 20% zo sumy 177,92 eur, t.j. 35,58 eur. Vzhľadom na to, že návrh bol vzatý späť pred prvým pojednávaním, súd podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh vo výške 115,50 eur. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. sa poplatok vracia krátený o 1 %, najmenej však o 6,70 eur, teda suma, ktorá má byť vrátená navrhovateľovi, predstavuje 108,80 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhoval, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 21,32 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník ani odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia

návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.926,34 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 213,50 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 04.04.2012 doručil súdu vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevidel ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.